

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 269

התחזקות

העיקר לאחוז עצמנו בשתי ידיים, בכל הכוחות, בנקודת האמת אשר זכינו בדורות האלה, להתגלות נוראות חדשות כאלה, אשר לא נשמע כזאת מעולם. שמתקן הכל ומהפך הכל לטובה, אשרי החוסה בצילו והולך בדרכיו ושומע בקול התחזקותו העצום, לבלי להתייאש כלל ולהיות תמיד בשמחה, על כל הנקודות טובות שנמצאים בנו עדיין. אשרינו שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה והוא בודאי יעשה את שלו, לקיים הבטחתו להוציא אותנו מבטן שאול.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

החיים הללו הם תפילה רצופה של אהבה והכרת תודה, הקב"ה מרעיף עלינו בכל עת את טובותיו הנצחיות, גם כאשר אנחנו רואים ומרגישים להיפך, עלינו להאמין שהכל טוב והכל לטובה רק שכרגע אנחנו לא יודעים ולא מרגישים זאת, אבל בודאי אם נחזיק בתקווה ובאמונה, בוא יבוא היום ונראה שכל מה שחוונו היה רק לטובתנו, כדי לקדם אותנו, כדי ללמד אותנו, כדי לבנות בנו כלים נפלאים להכיל את הדעת ואת האור.

כדי להבין זאת ולהרגיש, כדי שנוכל לעבור את כל מה שעובר עלינו בצורה חיובית, עלינו להתחבר אל האחדות, לדעת שאין עוד מלבדו וכל מה שקורה איתנו בחיים הללו זה בהשגחה פרטית והכל בחסד וברחמים. כאשר נגיע לתודעה הזאת, יתמלא ליבנו בהרגשת תודה, ובשמחה גדולה.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב

www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

אמונות נפלא

רבי נתן - ליקוטי הלכות

המתנגדים וכו' ע"י זה דווקא יוגמר האמונות הנפלא של יוצר בראשית, אבל לעת עתה המלחמה חזקה ונוראה מאוד.

כי העיקר הוא האדם שהוא איש הישראלי שבשבילו נברא הכל - כדי שיגביה וימשיך הכל לשרשו העליון ביתר שאת וכו', שכל העולמות תלויים בזה וכולם תלויים וקשורים זה בזה וזה בזה באמונות נפלא של יוצר בראשית שברא הכל בשביל הבחירה, שעיקר הבחירה ע"י שיש בהאדם בחינת כח המושך וכח המכריח וזה מושך לכאן וזה מושך לכאן ומגודל כח הבחירה שהיא דווקא ע"י שמעלימין האמת, על כן קשה לעמוד על הדבר לידע מי הוא בחינת כח המושך דקדושה ומי להפך ומשם כח הבחירה.

על כן העיקר שצריך האדם לבטל את עצמו בכל פעם ולזכור שהוא עפר - כי יסודו מעפר וסופו לעפר, ויבטל עצמו בתכלית לבחינת כח המושך האמיתי דקדושה - שהוא להמשיך עצמו למקור החיים להבורא היחיד יתברך ויתעלה, וידע שכל התאוות והבלבולים כולם הם בחינת כח המכריחים, אעפ"י שמדמים עצמם לכח המושך, כי האדם בטבעו נמשך תמיד אחר כל התאוות. אבל האמת יודע כל איש ישראל שאין זה כח המושך האמיתי ולא בשביל זה נברא האדם, רק מעוצם גשמיות האדם ומריבוי העוונות נתהפך אצלו עד שנדמה לו שזהו כח המושך. וצריך להכריח עצמו לשבר זה הכח ולמשוך עצמו אל האמת, אשר באמת שם עיקר כח המושך. וכשירגיל עצמו בזה - שזהו בחינת רצון, שהזהיר רבינו ז"ל מאוד, דהינו שאין שהוא יתגבר תמיד ברצונות וכיסופין חזקים למשוך עצמו לשרשו, בודאי יתגלה לו האמת וידע היכן כח המושך האמיתי שיוכל למשכו לשרשו ומקורו שנחצבה נשמתו משם. והעיקר הוא שפלות ושלא יהיה רודף אחר הכבוד, כי מאחר שרואה שהתאוות מתגברים עליו כל כך ראוי לו שעל כל פנים לא ירצה בכבוד וידע שפלותו באמת, כי שורש הכל הוא כבוד השם יתברך, שהוא שורש כל הבריאה ושם עיקר כח המושך. ועל כן העיקר שיבטל כבודו נגד כבוד השם יתברך וידע שפלותו באמת וישים עצמו כעפר, ואז יתגבר כח המושך האמיתי שהוא בחינת עפר דקדושה להימשך תמיד אל האמת.

אורח חיים ג' - הלכות יום טוב ה'

כ"ה הכל נברא בשביל האדם, כדי שהאדם יגביה הכל וימשיך הכל לשרשו העליון שהוא הבורא היחיד הקדמון יתברך ויתעלה, דהיינו ע"י שהאדם משתמש עם הדבר לצרכו ע"י זה מגביה הדבר לשרשו, אם הוא צדיק שכוונתו בכל הדברים שעושה לשמו יתברך לבד. כי כך ברא השם יתברך כל הדברים שהאדם יגמור הכל כמו שכתוב "אשר ברא אלוקים לעשות".

וזה כלל כל המלאכות שהאדם עושה שכולם הם בחינת כח המכריח, שמכריח את הדבר ומשנה אותו מטבעו ומקומו הראשון, כגון החורש - שמשנה את האדמה ומזיז הרגבים והצורות ממקומם ע"י החפירה והחרישה, וכן הזורע - שלוקח הזרעים ממקום שמונחים ומכריחם להפילם על הארץ, וכן הקוצר וכו'. כי אי אפשר שימשמש הדבר לצורך האדם, שזה עיקר תיקון הדבר ועלייתו לחזור לשרשו, כי אם ע"י שמכריחין אותו לתקנו ע"י כל המלאכות שבני אדם עושין, כי עיקר כח המושך האמיתי הוא להמשיך הכל להשם יתברך שבשביל זה נברא הכל.

אבל כל זה אם היה העולם מתנהג כראוי תמיד, אבל השם יתברך ברא הכל בשביל הבחירה, ועיקר כח הבחירה הוא ע"י שני הכוחות הנ"ל, שנתן כח לטעות, עד שיש בני אדם שהם בחינת כח המכריח - שרוצים להכריח להרחיק ח"ו מכח המושך האמיתי לגמרי ע"י תאוותיהם ומידותיהם ומעשיהם ודיבוריהם הרעים והפגומים. על כן היא מלחמה גדולה להאדם בזה העולם, כי הכל כאשר לכל נברא רק בשביל מלחמה זאת של הבעל בחירה.

וזה בחינת חטא אדם הראשון, שע"י זה נפגמו כל הדברים ואז נגזר בזיעת אפיו תאכל לחם עד שובך אל האדמה, שהם כל הל"ט מלאכות שבהם אחיזת הנחש כמובא, כי מקודם לא היו צריכים כל כך מלאכות, ומעט דמעט שהיו צריכים היה בזיכור גדול, אבל עתה וכו'. וכל הדורות עוסקין בתיקון זה, אבל כולם יש להם בחירה, והרבה הרבה לא די שאין מתקנים אף גם מקלקלים יותר, על כן העיקר הם צדיקי הדור המובחרים שיש להם כח המושך נפלא מאוד מאוד שיכול להתגבר על כל מיני כוחות המכריחים שבעולם, עד שסוף כל סוף יתהפך הכל לטובה, כי דווקא ע"י עוצם ריבוי הכוחות המכריחים

הפחות שבאנשי אני מוליק אותי בדרך של צדיק גדול!

שאלה- אני רוצה להתחזק בהתבודדות, אך לצערי אני גר בעיר ואין כאן מקום שלא מגיעים לשם בני אדם, כך שאיני יכול להתבודד כמו שרבינו רצה. היכן וכיצד אני יכול להתבודד?

תשובה- רבינו גילה לנו נפלאות על התקרבות אליו יתברך, ואמר שעיקר השער והפתח להיכנס אל הקב"ה זה הדיבור, הינו שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקב"ה כאשר ידבר איש אל רעהו, ואמר התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל, הינו לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד באיזה חדר או בשדה ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן וריצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך שיקרבו אליו לעבודתו באמת. והנהגה זו היא גדולה במעלה מאוד מאוד והיא דרך ועצה טובה מאוד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית שכוללת הכל.

אבל לזכות לזה צריכים אמונה פשוטה בו יתברך, לדעת שהקב"ה נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא מלא כל הארץ כבודו והכל לכל אלוקות גמור הוא. וכן מובא בליקוטי מוהר"ן סימן ס"ב, אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם שמלוא כל הארץ כבודו והקב"ה עומד בשעת התפילה ושומע התפילה ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך ואינו מדקדק כל כך וכל אחד לפי מיעוט שכלו וידיעתו כן התלהבותו ודקדוקו. היוצא מכל זה שהעיקר תלוי באמונה של האדם, אם האדם מאמין שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל ומלוא כל הארץ כבודו, אזי איפה שרק יהיה הוא יכול להתחיל לדבר אל הקב"ה כאשר ידבר איש אל רעהו.

על כן צריכים ללכת למקום שאין שם בני אדם, ואם מחפשים יכולים למצוא או באיזה חדר או מרתף או ברכב או בבית הכנסת באמצע היום כשאין בני אדם, או בשדה או בעיר, העיקר שיהיה לבד וידבר אל הקב"ה כדבר איש אל רעהו ולספר לו יתברך כל מה שעובר עליו בגשמיות ורוחניות אשר אין למעלה מזה.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

והתחנן לפניו שיאיר לו בתוך החושך של זה העולם. כי כאשר האדם מרבה לבקש מהשם יתברך שינחהו בדרך האמת, אזי מרחמים עליו רחמנות עצומה מלמעלה, כי הרי שם יודעים היטב שאנו נמצאים בעולם מסוכן, מלא קליפות ומלא טומאות- וגם מעט הקדושה הוא מעורב טוב ורע ותמיד אנו בסכנה ובכל פינה שאנו פונים יש הרבה נסיונות ובורים. כשהאדם מבקש ומתחנן שיוליכוהו בדרך האמת- מרחמים עליו מיד!

ולכן אסור להרפות אפילו לרגע אחד, אלא תמיד לבקש ולהתחנן לפניו ית"ש על נפשו שלא יטה זיז כל שהוא לצד אחר, כי ע"י נטייה קלה אחת לשם, עלולים לאבד את שני העולמות, והאדם אינו מרגיש בזה כלל. הוא חושב לעצמו, מה חטאתי ומה פשעתי? רק עלה במחשבתי הרחוק קל ולא יותר ומה כבר יכול לקרות? אבל כבר הסברנו שמחשבה אחת לא ראוייה משנה את האדם לגמרי... והעצה היעוצה היא, לא לזוז זיז כלשהו ממקום עמדו מבלי לשנות ולסטות כמלוא נימה ובקש תמיד: הורני השם דרכיך אהלך באמתך...

האדם נמצא בסכנה תמידית... ומה היא העצה שח"ו לא יפול לצד האחר? לא לזוז לרגע אחד מהקדושה, לא לזוז פסיעה אחת מדברי הצדיקים, לא לזוז לרגע אחד...

וזה מוסר השכל ולימוד גדול מאוד: לא להביט החוצה ולא להסתכל לצדדים, לראות שגם מי שנמצא בחוץ יכול לעשות דברים טובים ואף לו יש עצות טובות כביכול... לא ולא!

כך ברא הקב"ה את הבריאה, שתמיד תהיה הבחירה ביד האדם שיוכל לדעת ולהבין כי הצדיק פועל הכל ע"י הקדושה, ואף הרשע יכול לעתים לבצע אותו הדבר מכח הקליפה, כך שיוכל לבחור בטוב או ברע. והאדם מצווה "ובחרת בחיים" ולא להתפעל ממעשה הרשעים, רק להדבק במעשה הצדיקים. ולאדם יש כח לדעת זאת, להבדיל בין הטמא ובין הטהור, אך צריך לזה הרבה התבוננות והרבה הרבה לבקש מהשם יתברך שיאיר עיניו.

אכן, צריכים להרבות ולבקש מהשם יתברך: הורני השם דרכיך, אהלך באמתך- תנהיג אותי באמת שלך, ריבונו של עולם! ועל כן הפליג רבינו מאוד בגודל העניין, לדבר אל השם יתברך

ידוע בדברי רבינו ובספריו שמדבר הרבה מעניין הירידות והעליות שעוברים על כל אדם הרוצה להיכנס בעבודת השם באמת, ומחזק אותנו רבינו ביותר ש"הירידה היא תכלית העלייה". בפשט הדברים אנטנו מבינים שלאחר כל ירידה תבוא עלייה. אך רבינו בא לחדש לנו דבר נוסף, שהירידה עצמה היא התכלית העלייה, כלומר שכל מה שהאדם השיג ולמד בשעת העלייה, התכלית של זה הוא בשביל הירידה, שם הוא מתנסה ונבדק כיצד הוא אוהב בלימודו ואמונתו, והאם הוא ראוי לעלות למדרגה החדשה והגבוהה יותר.

ואם כן, בודאי שהאדם צריך לשאוף תמיד לעלות בעבודת השם ולהתקרב אליו יתברך, אך צריך לדעת שהאמצעי לכך הוא הירידות שהאדם עובר, שם הוא נבחן, שם הוא מקיים הלכה למעשה את לימודו, שם הוא מקבל כוחות להחזיק מעמד, בירידה הוא יכול לבטא את תוקף אמונתו, וכאשר הוא זוכה לכך, הוא בונה לעצמו כלים ומגלה בעצמו כוחות חדשים.

ויותר מכך, רבינו הקדוש מלמד אותנו שלמעשה אין שום ירידה, וכל הירידה שהאדם חש היא רק בדעתו, וכך הוא כותב בליקוטי מוהר"ן תורה כה: "ודע, שבכל עולם ועולם ובכל מדרגה ומדרגה, יש שם דמיונות אלו, והם הקליפות הקודמות לפרי וסובבים את הקדושה, בבחינת: "סביב רשעים יתהלכין". וכשהאדם נעתק ממדרגה למדרגה, אז צריך לו לילך דרך אלו הדמיונות כדי להגיע אל הקדושה, ותכף כשעולה למדרגה, אזי נתעוררין הקליפות שבמדרגה ומסבבין אותו, וצריך להכניע אותם ולשבר אותם ולטהר אותו המקום מן הקליפות".

נמצא, שהאדם שהולך בעבודת השם ומתחזק ברצונות וכיסופים באמת, הוא למעשה תמיד במגמת עלייה והתקרבות להשם יתברך, גם כאשר נדמה לו שהוא בירידה וחוזרים לו כל התאוות והבלבולים, מה שלא היה רגיל בהם מקודם ואפילו גרוע מכך, אלו הם רק הדמיונות הסובבים את המדרגה החדשה שאליה הוא צריך לעלות, כמו קליפה השומרת על הפרי, כך גם כל אלו הדמיונות והבלבולים שהם בחינת 'לחם החרב המתהפכת' שומרים סביב המדרגה החדשה, כדי שלא כל אחד שאינו ראוי יכנס בה.

ואם כך, בשעת הירידה צריך האדם להחזיק בכל מה שאפשר ולא ליפול בדעתו, כי ידע ויאמין שכרגע הוא במגמת עלייה, רק שעכשיו הוא אינו מרגיש זאת ומתגברים עליו כל המניעות והתאוות למנוע מדרך החיים, אך אם יחזיק באמונה ובתקווה וברצונות הטובים, הרי שבודאי כל הירידות יתהפכו לעליות וכל המניעות לנעימות.

אל תניח למחשבותיך השליליות שימשלו עליך, לחוס עימהם וברח מהם בעב ואל תעשה.

כשמדברין עם חברו ביראת שמים אף שאין חברו מקבל ממנו אפי"כ הוא מקבל התעוררות מחברו ע"י זה האור שחוזר אליו. (שיחת הרי"ן צ"ט)

מוקדש לרויטל חווה בת רחל לרפואה שליומה

ואני יכול לחזור ולמשוך ממנה כל העשרה מיני חיצים!

כי עיקר רפואת הבת מלך בשלמות הוא רק ע"י הצדיק הגדול מאוד שיודע להוציא את כל העשרה מיני חיצים שנזרקו על האדם ע"י הבעל דבר והוא יכול להשלים לו חסרונותיו ולהשיב לו אבדותיו, רק הבעל דבר מניח את עצמו על זה מאוד למנוע מהאדם להתקרב לצדיק האמת שבוה תלוי כל שלמות וקדושת יהדותו. והמקורבים של הצדיק והחוסים בצל כנפיו צריכים להתחזק תמיד ואין הם צריכים לחוש ולדאוג כלל, רק לחסות ולבטוח ולהשען באמת על כח וזכות הצדיק הקדוש ההולך לפניהם. (אוצר היראה-צדיק)

הצדקה והמצווה הגדולים בעולם... לפרסם את הצדיק יסוד עולם!
באזונין אפרסם ולפרסם את מרת רבין בקדוש, צדיק האמת ולקבל סגים בחובל
הבית אלונין של 'אור האנוש ברס"ב בדואר: 03-9091753 / 0544-525396

המרת אור להפצה לנסו הרבה
3 ספרים / 5 חוברות גדולות / 20 סיפורי מעשיות / 20 תודה והודאה ושמחה / 10 תיקון הכללי / 20 מדבקות משמחות / 10 משיבת נפש / 20 מדבקות נוף עם משפטים / דיסקים / מנוי חנים בדואר על הגיליון לחצי שנה.
הכל בסך 70 ש"ח (כולל המשלוח) להזמנות: 0544525396 / 03-9091753

גודל עוצם הפלגת השמחה שיתעורר לעתיד לבוא אי אפשר לתאר ולשער, כי עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים ואז יתעוררו כל העשרה מיני נגינה שעל ידם עיקר השמחה. ועיקר השמחה שלעתיד לבוא שזה עיקר קיבול השכר הוא על ידי כל מה שזכה כל אחד בעבודתו על ידי התורה ומצוות ומעשים טובים שעשה בזה העולם השפל, שעל ידי זה זכה להרים ולהעלות את זה העולם השפל שבו אחיזת היגון והאנחה ולהכניסו אל הקדושה שזה עיקר שלמות השמחה.

כל אדם כל זמן שיש לו עדיין רחמנות על עצמו וחושב על תכליתו הנצחי, צריך להשתדל מאוד מאוד להחיות את עצמו, ולראות לחפש ולמצוא בעצמו איזה נקודות טובות, מה שזכה מעודו לעשות איזה מצוות או מעשים טובים, בכדי שלא יפול בדעתו וישתדל לשמח את עצמו בכל מה שאפשר. על ידי ניגונים או מילא דשטותא. כי בודאי אם יסתכל האדם על עצמו בעין טובה בודאי ימצא הרבה טוב ונקודות טובות שאפילו שנראה שהם מכוסים ברע, אך עצם הפנימיות של האדם היא קדושה וטהורה ואין שום אפשרות לרע להאחז בו. על כן מוטל על האדם להתמקד בטוב שבו ולהאיר אותו ועל ידי זה יתהפך החושך לאור והעצבות לשמחה גדולה.

ועיקר שלימות השמחה מגיעים על ידי הצדיקים הגדולים שהם ממשיכים שמחה עלינו על ידי ענוה ושפלות דווקא. כי הם מכניסים בנו את הדעת שכל מה שיש לנו הוא בחסד חנים ולא מגיע לנו כלום. ועל כן יש לנו לשמוח בכל דבר קטן שזכינו לו או שיש לנו. כי בודאי כל מה שיש לנו וניתן לנו מהשם יתברך הוא בחסד חנים. וכל מה שעובר עלינו הוא לטובתנו הנצחית. על כן יתמקד האדם במחשבתו ובראיית הדברים הטובים ובכול הטוב שיש לו נמצא סביבו ושייך לו אשר חנן אותו השם יתברך. ועל כן אמרו רבותינו הקדושים "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" כי הבעל תשובה ששב מעוונותיו שהם בחינת יגון ואנחה כידוע, כי כל העצבות ומרה שחורה נמשכים מהעוונות ומפגם בברית. וכשזוכה לשוב בתשובה הנפכים לו העוונות וזכיות והיגון לשמחה וזה עיקר רפואת נפשו. ועיקר שורש השמחה הוא בלב בחינת "נתת שמחה בליבי" אך אף על פי כן עיקר התגלות וקיום השמחה הוא במחשבה ובדיבור, כי על ידי מחשבות טובות ודיבורים טובים של תורה והודאה של התמקדות בדברים הטובים ובנקודות הטובות שבכל אדם ובעצמו, על ידי זכיות לשמחה עצומה. ועל כן צריך האדם להרבות בדיבורי תודה והודאה על כל החסד אשר הגדיל השם לעשות עימו ועל ידי הדיבור יכנסו הדברים באוזניו ובלבבו עד שתאיר בו השמחה בשלמות ויתבטל העצבות לגמרי, כי הדיבור יש לו כח גדול להיכנס בליבו כמו המים הנוקבים את האבן.

נמצא שעל ידי זה הוא מקיים את התכלית להפוך את העצבות לשמחה ואת החושך לאור ואז מתגדל כבודו של השם יתברך ביותר, כי עיקר גדולתו מתגלה כשהרחוקים ביותר מתקרבים אליו. ועל כן יש לנו לשמוח מאוד תמיד על שזכינו להיות בחלקו של הקב"ה אשר בחר בנו מכל העמים.

הסוד שבך הרב מאיר שלמה

בזמני ירידה מצפים מהאדם עבודה מיוחדת- שלא יתיאש ולא ישבר. כי במצבים כאלו, בא היצר הרע ומסית את האדם להרים ידיים, ואומר לו: תראה איך אתה נראה, זה אתה, אלו הנתונים שלך, עזוב ושחרר את הלחץ, זהו זה, אין מה לעשות, ככה היית וככה תישאר.

אך העבודה שרוצים בשמים היא, שהאדם יתחזק בכל כוחו, להתחזק לעשות את מה שהוא כן יכול לעשות במצב הזה, אפילו רק משהו קטן שאותו הוא כן יכול ומסוגל לעשות באותו זמן ובאותם נסיבות. נכון שבמצבים קשים, אפילו לעשות רק מעט, זה קושי גדול, וקשה מאוד לאמוד ולהצביע מה הם הדברים הקטנים שיש בכוחו של האדם לעשות בזמני ירידה, ורק השם יתברך יכול לאמוד זאת בדיוק בהתאם לכוחות הנפש של האדם ולפי ההיסטוריה שלו, מה בכוחו לעשות ומה מצפים ממנו במציאות המורכבת הזו. ולכן אי אפשר ללל להקיש מאדם לחברו ואפילו אשר מדובר באותו אדם עצמו אי אפשר להשוות מיום לחברו, כי כל מקרה לגופו הוא סיפור אחר לגמרי. אבל משהו של התגברות קטנה של 'עשה טוב' או 'סור מרע' את זה בודאי רוצים גם עכשיו במצב הזה ועל המשהו הזה לא מוותרים.

כאשר האדם נמצא בזמן ירידה, הטבע שלו והנטייה שלו היא לעזוב את הכל ולא לעשות כלום. לשכוח מהכל וללכת לישון ולחכות לזמנים יותר טובים, ורק אחר כך כשיגיע אליו חשק חדש ומצב רוח אחר, הוא יקום ויעשה את הכל בשמחה ובהתלהבות.

אך אם האדם מתגבר נגד רצונו וטבעו והוא עושה את מה שביכולתו, ואפילו רק משהו קטן שבקטנים, הרי זה כבר נחשב בשמים למסירות נפש כי זה פעולה שהיא נגד הטבע שלו. בכל פעם שהאדם מתגבר ועושה איזה פעולה נגד הטבע שלו, הוא זוכה לישועות גדולות כי הרי ישנו כלל שעל ידי ההתעוררות מלמטה מעוררים שיהיה כך אף מלמעלה, ולכן ע"י היאתעוררת דלתתא' שפועל נגד הטבע שלו 'מידה כנגד מידה' בכך הוא ממשיך עליו ב'אתעוררתא דלעילא', הנהגה של מעל הטבע, שפע על חסדים חדשים וישועות נפלאות בכל התחומים.

אכן ענוה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מבעל תפילה רבינו מספר לנו על מדינת הממון שהיו כרוכים אחר הכסף ושאר התאוות והיו ממש עושים מזה עבודה זרה, והיו בוחרים לעצמם מנהיג שהיה משתלם ביותר בתאוה שהם היו כרוכים אחריה והיו הולכים אחריו ומאמינים בו, וביותר נשתקעו בטעות הזאת אלו שהיו כרוכים אחר הממון, עד שיום אחד הגיע הגיבור והוא הולך וכובש ומחריב מדינות ולא היה רוצה שום דבר וגם לא רצה שום ממון, הדבר העיקרי שרצה היה הכנעה.

כמובן שבני אדם ששקועים כל כך בתאוות ובממון הדבר הכי גרוע שיכול להיגרם להם זה שהם נופלים לגאוה וחוסר אמונה ומאמינים בכוחי ועוצם ידי ובכח של הממון, עד שדיבורים על אמונה והשגחה של השם שהוא זן ופרנס לכל היו נשמעים אצלם ככפירה ממש. על כן ההכנעה היא דבר שיכול לעזור להם ביותר כדי לבטל את מידת הגאוה ולתת להם להבין שהכל בידו יתברך. אך מצד שני ההכנעה יכולה גם לגרום לנזק בלתי הפיך, שהאדם יפסיק להאמין בעצמו ובכוחו ובחשיבות מעשיו ויפול יותר אל העצבות והיאוש שהם גרועים מן הכל.

על כן מזהירים אותנו רבינו ורבי נתן תמיד לא להתיאש ולהחזיק במידת השמחה, כמו כן להאמין בעצמי תמיד שאני יקר וחשוב מאוד בעיני השם יתברך ואלפי אלפים של עולמות תלויים בכל גיד וגיד שלי ובכל פעולה שאני עושה.

האדם צריך תמיד לשלב את שני הדברים גם יחד, מצד אחד להכיר באפסיותו כנגד גדולת השם יתברך ומצד שני להאמין בחשיבותו שהוא יקר וחשוב כי כך השם יתברך ברא אותו שהוא משפיע על כל העולמות כולם וגם כך עלה ברצונו לברוא את האדם שהוא תכלית כל הבריאה כולה וכל העולמות עומדים עליו, במיוחד עם ישראל שהם בנים להשם יתברך וכל יהודי הוא בן יקר וכל יהודיה היא בת יקרה ואין סוף לאהוב שהוא אוהב כל אחד ואחת מאיתנו.

**אם נראה לך שהכל סגור ואין לך תקווה!
אחי! אתה עוד תראה שיש הפתעות בחיים... קדישא!**

בעל ואישה יושבים על הספה ערב שבת ומשוחחים ביניהם,
פתאום הטלפון מצלצל והבעל עונה:
"שלום. לא אנתנו לא מעוניינים, לא תודה, להתראות!"
האישה שואלת אותו בתמיהה "תגייד מי זה מתקשר ביום שישי לדברים כאלה?"
הבעל ענה: "אימא שלך, רצתה לבוא לשבת..."

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.

להזמנות - 03-9094753

לבוסס ז"פ הסדנאות של הרב יוסף ביטון שליט"א
להזמנות שיעורים וסדנאות 0544-525396

מחיר הדכים

רוצים לארגן אצלכם שיעור שבועי בליקוטי הלכות של רבי נחמן מברסלב ובאזור המרכז בלבד? או לקבל חבילת עלונים להפצה בתרומה סמלית

050-4177556